

[Olav Olsen.]

Danmark gik i Pari, blev Landbruget og for øvrigt ogsaa en Del af de andre Erhvervs Indtægter formindsket i meget betydelig Grad. For Landbrugets Vedkommende alene betyder det en Formindskelse af Indtægterne paa flere Hundrede, ja, mange Hundrede Millioner Kroner om Aaret, og samtidig blev Udgifterne ikke nævneværdigt formindsket, saa det maa forstaaes, og det maa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ogsaa forstaa, at Bønderne øjnede Ruinen nærme sig med hurtige Skridt, saaledes at man saa sin Eksistens truet, og derfor kom det frem, som det ærede Medlem har peget paa. Naar vi fra Bøndernes Side kun har nævnt disse Haandværkere, er det, fordi det er dér, man har Beviserne. Overfor alle andre Klasser af Samfundet, som ogsaa har deres Fagforeninger og Prisaftaler, og som vi har akkurat det samme at sige imod, har vi ingen Beviser at fremlægge. Og nu vil man have hørt af det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Tale, at han endda tvivler om, at de Beviser, vi har, er ægte. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg har Originalerne underskrevet af kendte vederhæftige Købmænd i min Besiddelse, saa det ærede Medlem kan faa dem at se, og jeg vil da tro, at det ærede Medlems Tvivl vedrørende Landboernes Vederhæftighed paa dette Punkt vil forsvinde.

Men der er et andet Punkt, man maa forstaa for at forstaa Forholdet mellem Bønderne og de andre Erhverv. Den Regering, vi havde, da Kronen gik i Pari — Kronen gik jo i Pari ved Statens Hjælp —, svigtede ganske sin Opgave med Hensyn til at gøre Kronens Værdi i Indlandet lig med Kronens Værdi i Forhold til Udlandet, og derfor har vi økonomiske Forhold her i Landet, som Samfundet ikke er i Stand til at arbejde under. Selv nu mere end 4 Aar efter, at Kronen er gaaet i Pari, har vi endnu ikke et Prisniveau, der giver os en solid økonomisk Basis at arbejde paa, saaledes at vi kan se vor økonomiske Fremtid med Tryk i Møde. Og paa Baggrund af dette maa man se paa disse „Angreb“, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen saa kønt siger, som Bønderne retter mod Haandværkerne. Det er ikke rigtigt, at de er stillet specielt mod Haandværkerne, det er kun, fordi vi har Beviserne, medens vi for alle de andre Samfundsklassers Vedkommende ikke kan fremlægge saadanne Beviser, og saa kan det jo ikke hjælpe at komme frem med det.

Handelsministeren (Stensballe): Jeg skal ikke fordybe mig videre i den Diskus-

sion, der blev ført i Gaar, men skal alene udtale mig om Ændringsforslagene. Jeg kan da straks sige, at jeg maa anbefale ærede Medlemmer at stemme imod det Ændringsforslag, der er stillet fra radikal Side. Det er jo den samme Opfattelse, der gør sig gældende heri, som den ærede radikale Ordfører gjorde gældende ved første Behandling, ved hvilken Lejlighed jeg tog Afstand fra en yderligere Forhaling af dette Lovforslags Vedtagelse.

Derimod vil jeg gerne anbefale at stemme for de Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet, idet jeg ligesom Flertallet mener, at der derigennem opnaas, ikke alene at den gældende Retspraksis underbygges, men ogsaa at denne Praksis yderligere udvikles og videreføres, saaledes som der ogsaa er gjort Rede for i Flertallets Betragtninger i Betænkningen. Jeg mener ogsaa, at man derigennem kan naa til at støtte og udvikle og videreføre den Retspraksis, som tenderer mod en effektiv Beskyttelse for dem, der bliver forfulgt paa uberettiget Maade. Jeg mener, at her i Landet, hvor vi har en fri Forfatning og lever i et frit Land, maa man ogsaa kunne være fritaget for Forfølgelser mod de enkelte af den Art, som vi ser finde Sted overfor de Folk, som ikke godvillig vil underkaste sig Organisationerne.

Jeg skal med disse Ord tillade mig paa ny at anbefale Flertallets Ændringsforslag til Vedtagelse.

Formanden: Der er indtegnet en lang Række Talere. Jeg beder ærede Medlemmer om at fatte sig saa kort som muligt, da vi maa have tilendbragt Forhandlingen om denne Sag i indeværende Møde.

Ordføreren (Knud Kristensen): Jeg skal efterkomme den højtærede Formands Henstilling om ikke at holde nogen lang Tale. Der er i sidste Møde rettet forskellige Angreb dels paa mig og min Ledelse af Udvalgets Arbejde, dels mod Lovforslagets Bestemmelser, som jeg finder, at jeg maa gøre nogle Bemærkninger til. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, fremsatte den Udtalelse, at det var en stor Vittighed af mig, naar jeg havde talt om Arbejdet i Udvalget. Det kan jeg aldeles ikke erkende. Jeg maa desværre sige, at jeg kan ikke tage imod den Kompliment, det ærede Medlem var saa venkabelig at ville give mig. Der er før Jul afgivet Betænkning, og der er, før Betænkningen blev afgivet, blevet forhandlet i Udvalget.